

ÎNCHEIERE

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Asociația de Economii și Împrumut „Prut-Văratîc”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Asociației de Economii și Împrumut „Prut-Văratîc” împotriva lui Serghei Cojocari și Nicolai Cojocari cu privire la încasarea datoriilor prin neexecutarea contractului

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 februarie 2014 prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de către Asociația de Economii și Împrumut „Prut-Văratîc” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 20 noiembrie 2012 prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată

constată:

La 03 februarie 2011, AEÎ „Prut-Văratîc” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Serghei Cojocari și Nicolai Cojocari cu privire la încasarea datoriilor prin neexecutarea contractului.

În motivarea acțiunii a indicat că conform contractului de împrumut nr. 008 din 10 ianuarie 2008, AEÎ „Prut-Văratîc” a acordat pârâtului Serghei Cojocari un împrumut în sumă de 20000 lei pe un termen de 12 luni.

Menționează că conform pct. 3.3 al Contractului, Nicolai Cojocari a confirmat acordul de a depune în gaj și de a înstrăina bunurile.

La fel, restituirea împrumutului și plata dobânzii a fost garantată de către fidejuserii: Cojocari Zinaida și Cojocari Nicolai.

Solicită încasarea sumei de 30530 lei, dintre care împrumut - 10479 lei, dobânda calculată neplătită - 4219 lei, penalitate - 14943 lei și taxa de stat - 889 lei.

La 28 august 2012, AEÎ „Prut-Văratîc” a depus cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la Serghei Cojocari și Nicolai Cojocari în valoare de 25780 lei și taxa de stat în sumă de 773 lei.

Menționează că la 10 ianuarie 2008 i-a acordat lui Serghei Cojocari un împrumut în valoare de 20000 lei pe un termen de 12 luni, cu restituirea integrală a împrumutului și dobânzii aferente până la data de 10 ianuarie 2009.

Conform pct. 2.1 al contractului nr. 008 din 10 ianuarie 2008, Serghei Cojocari s-a obligat să plătească dobânda în mărime de 15 % anuală fixă iar conform punct 2.3 al contractului împrumutul urma a fi restituit lunar conform graficului.

Susține că pârâtul a fost de mai multe ori avizat despre achitarea datoriei, însă acesta nu și-a onorat obligațiunile contractuale.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani din 20 noiembrie 2012 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 februarie 2014 a fost respinsă cererea de apel declarată de către AEÎ „Prut-Văratîc” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 23 aprilie 2014, AEÎ „Prut-Văratîc” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia cu pronunțarea unei hotărâri judecătorești legale.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată menționând că este una incorectă și pripită.

Menționează că la 10 ianuarie 2008 Serghei Cojocari în prezența fidejuserilor Nicolai Cojocari și Zinaida Cojocari a primit un împrumut de la AEÎ „Prut-Văratîc” în sumă de 20000 lei.

Afirmă că contractul prevede o dobândă anuală de 15%, iar conform graficului de rambursare a dobânzii Serghei Cojocari trebuia să achite lunar atât dobânda cât și împrumutul.

Susține că pârâtul nu și-a onorat obligațiile în termen și a depus o cerere de a prelungi contractul, astfel fiind încheiat Acordul Adițional nr. 1 din 29 decembrie 2009 la contractul de împrumut nr. 008 din 10 ianuarie 2008.

Consideră că ambele hotărâri judecătorești emise în pricina dată sunt pripite și incorecte, nefiind stabilite circumstanțele de fapt ale litigiului.

Remarcă că din materialele cauzei rezultă că datoriile au fost achitate, însă instanța de judecată nu a luat în considerație că dispozițiile de plată au fost prezentate în copii xerox a Asociației și bonul eliberat debitorului.

Afirmă că la moment Serghei Cojocari are restante la împrumut în mărime de 6479 lei, dobândă 4219 lei, penalitate 1555 lei, plus taxele de stat 624 lei, total 12877 lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, inclusiv a recurentului, la 17 martie 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire anexată cu nr. 5720 (f. d. 259).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen, la 23 aprilie 2014.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de AEÎ „Prut-Văratice” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de AEÎ „Prut-Văratice”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de AEÎ „Prut-Văratice” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Asociația de Economii și Împrumut „Prut-Văratice” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari